

РЕШЕНИЕ

№ 14033

гр. С., 16.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

при участието на секретаря БОРИСЛАВ М. ДИМИТРОВ
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20221110120099 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от от /фирма/ срещу С. М. И., с която по реда на чл. 422 ГПК са предявени иски за признаване за установено между страните, че ответницата дължи на ищцовото дружество суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56199/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 47-ми състав.

В исковата молба се твърди, че на 22.01.2018 г. между /фирма/ като кредитор и С. М. И. бил сключен Договор за потребителски кредит № *****, по силата на който банката предоставила на ответницата кредит в размер на 5000,00 лева при уговорена възнаградителна лихва от 2467,40 лева, който следвало да бъде изплатен в срок до 20.01.2023 г. на 60 равни месечни погасителни вноски, всяка в размер на 151,99 лева. Кредитополучателят не изпълнявал в срок задължението си за заплащане на месечните погасителни вноски, поради което кредитът бил обявен за предсрочно изискуем, считано от 09.09.2021 г., когато до ответницата било изпратено уведомление за това обстоятелство. Междувременно вземанията по кредита били прехвърлени от /фирма/ на /фирма/ по силата на Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.08.2019 г. и Приложение № 1 към него от 10.08.2020 г., като за така

извършеното цедиране длъжницата била уведомена на 31.08.2020 г. от ищцовото дружество, изрично упълномощено да извърши уведомяването от името и за сметка на цедента /фирма/. Поради неизплащане на дължимите суми по кредита, /фирма/ подало заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу С. М. И., като срещу издадената въз основа на същото заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.12.2021 г. по ч. гр. д. № 56199/2021 г. по описа на СРС, 47-ми състав, било подадено възражение в срок. Поради тази причина ищецът претенидира установяване дължимостта на процесните вземания и моли предявените искове да бъдат уважени изцяло, като в полза на дружеството бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответницата С. М. И. за отговор, като такъв е подаден в законоустановения едномесечен срок. Според страната, ищцовото дружество не се явявало неин кредитор, като в тази връзка оспорва сключването на договор за цесия между /фирма/ и ищеца, както и наличието на надлежно уведомяване за извършеното прехвърляне на процесните вземания. Ответникът релевира и възражения срещу изложените в исковата молба твърдения за настъпила спрямо вземанията предсрочна изискуемост, като сочи, че не е била уведомена за настъпването на такава. Поддържа, че изискуеми биха могли да бъдат единствено задължения, спрямо които е настъпил уговореният между страните по кредита падеж. Оспорена като неравноправна е клаузата, предвидена в т. 5 от процесния договор за потребителски кредит, и е релевирано възражение за погасяване по давност на претендираните от ищеца вземания. Отправено е искане за отхвърляне в цялост на исковите претенции.

Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на делото са положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 99, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено между страните, че С. М. И. дължи на /фирма/ сумата от 2941,11 лева, представляваща дължима главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 22.01.2018 г., сключен между /фирма/ и ответника, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 29.09.2021 г. до окончателното □ изплащане, и сумата от 123,25 лева, представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от 21.07.2020 г. до 28.09.2021 г., за които на 20.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56199/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 47-ми състав.

За основателността на така предявения иск ищецът следва да докаже следните

материалноправни предпоставки: 1/ отпускането и усвояването на предоставената по силата на процесния договор за кредит сума; 2/ настъпването изискуемостта на процесните вземания и размера на същите; 3/ наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между /фирма/ и ищцовото дружество по силата на Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.08.2019 г. и Приложение № 1 към него от 10.08.2020 г. въз основа на който процесното вземане е прехвърлено на /фирма/; 4/ уведомяването на ответницата за извършената цесия.

С доклада по делото са отделени като безспорни между страните обстоятелствата относно наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между /фирма/ и С. М. И. по Договор за потребителски кредит № ***** от 22.01.2018 г. Не е спорно между страните, че по силата на така възникналото правоотношение на ответника е предоставена в заем парична сума в размер на 5000,00 лева. Усвояването на така предоставения кредит се установява и от изричното отбелязване на стр. 7 от договора (вж. л. 10 от делото), че с полагането на подписа си кредитополучателят удостоверява получаването на заемната сума по посочената в договора банкова сметка. Идентична информация се съдържа и в заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, кредитирана в цялост от съда като логична, мотивирана и компетентно изготвена, в която вещото лице е посочило, че кредитът по процесния договор е усвоен в пълен размер на 23.01.2018 г. Според експертното заключение, незаплатените части от вземанията по договора са следните: главница в размер на 2941,11 лева; лихва за забава в размер на законната лихва, начислена за периода от 10.08.2020 г. до 01.11.2020 г. Вещото лице е посочило, че обезщетението за забава в размер на законната лихва, начислено върху незаплатената главница за периода от 21.04.2021 г. (датата на последното плащане по кредита) до 28.09.2021 г. (датата, предхождаща датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение), е в размер на 131,54 лева. С исковата молба се претендира, в съответствие с диспозитивното начало в процеса, лихва в по-малък размер – от 123,25 лева за периода от 21.07.2020 г. до 28.09.2021 г. Като съобрази така възникналото договорно задължение в тежест на ответната страна и размера на същото, установен от приетата по делото и неоспорена от страните експертиза, съдът намира за доказано наличието на парични задължения в тежест на ответницата в размер на сумите, дължимостта на които са предмет на установяване в настоящото производство.

По релевираните в отговора на исковата молба възражения на ответника съдът намира следното:

От представена с молба с вх. № 260183/25.11.2022 г. информация по чл. 130б, ал. 1, вр. чл. 123, ал. 1, т. 2 КТ, както и от направените в Търговския регистър вписвания по партидата на /фирма/ – заемодател по процесния кредит, се установява, че посоченото дружество се е преобразувало чрез вливане в правопреемника си

/фирма/, действащо на територията на Република България чрез /фирма/,*****. Доколкото при тази форма на преобразуване правоприменикът придобива всички права и задължения на преобразуващото се дружество, съдът намира, че /фирма/, действащо чрез /фирма/,*****, е придобило качеството на кредитор за вземанията по процесния договор за заем.

Видно от представените по делото Договор за прехвърлени на вземания от 19.08.2019 г., сключен между /фирма/,***** и /фирма/, Приложение № 1 към договора от 10.08.2020 г., потвърждение за извършена цесия и Пълномощно № 3370/2019 (вж. л. 21 – 32 от делото), процесното вземане е било валидно прехвърлено от заемотателя /фирма/,***** в полза на ищеца, като последният е бил надлежно упълномощен да уведоми длъжника по цедираното вземане за прехвърлянето. Съобщаването за извършената цесия от предишния кредитор е необходимо, на основание чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД, за да произведе извършеното прехвърляне действие спрямо длъжника. Целта на уведомяването е защита на длъжника, като се обезпечи изпълнение на задължението му на надлежно легитимирания кредитор, носител на вземането. Съгласно законовата уредба, релевантно за действието на цесията е уведомяването от страна на предходния кредитор, но не съществува пречка последният да упълномощи цесионера да извърши съобщаването от негово име (както е в разглеждания казус). Като съобрази представените по делото доказателства, съдът намира, че ищцовото дружество е уведомило длъжника-ответник за извършената цесия с връчването на изходящо от надлежно упълномощения ищец-цесионер уведомление по чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД от 13.08.2020 г., получено от ответника на 31.08.2020 г. (вж. л. 33 и л. 37 от делото). По този начин извършената цесия е била надлежно съобщена на С. М. И., получила лично изпратеното уведомление, и е произвела действие спрямо нея. Потвърждение за надлежното уведомяване на ответника за прехвърлянето на процесните вземания в полза на ищцовото дружество представляват и извънсъдебните плащания по заема. Съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза по делото, след извършването на цесията на 10.08.2020 г. ответницата е заплатила на ищеца /фирма/ сума в общ размер на 1980,00 лева на датите 24.08.2020 г., 01.10.2020 г., 03.11.2020 г., 26.01.2021 г. и 20.04.2021 г. Следователно, към момента на извършване на тези плащания С. И. е съзнавала, че надлежно легитимиран неин кредитор за задълженията по процесния договор за заем се явява именно ищецът, в качеството му на цесионер.

С повторно изпратено уведомление по чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД от 09.09.2021 г. до ответната страна е изпратено и уведомление за настъпила предсрочна изискуемост на задълженията по процесното заемно правоотношение (вж. л. 34, гръб, от дело). Така изпратената пратка не е потърсена от получателя, поради което е върната на подателя на 05.10.2021 г. (вж. л. 35 от делото). Адресът, на който е изпратено уведомлението за предсрочна изискуемост, е идентичен с адреса, на който на 31.08.2020 г. С. И. е

получила уведомлението за извършената цесия, както и с адреса, посочен в договора за кредит. Съгласно раздел „Удостоверявания“ от същия, ответникът, в качеството си на кредитополучател, се е задължил в случай на промяна на предоставените свои данни, да уведоми кредитора писмено в седемдневен срок от промяната. Предвид липсата на данни за промяна адреса на С. И., съответно – за уведомяване на заемотателя за такава промяна, следва да се приеме, че уведомлението за предсрочна изискуемост е надлежно съобщено на ответника (доколкото последният е създал пречки за реалното му получаване). Надлежното му съобщаване води до извод, че то е породило своето действие, като по този начин всички задължения по процесния кредит, включително тези, за които уговореният с погасителния план падеж не е настъпил, са станали изискуеми и подлежат на изпълнение.

Неоснователно е възражението на ответника за неравноправност на клаузата, предвидена в т. 5 от процесния договор за потребителски кредит. Същата предвижда, че при забава на месечна погасителна вноска кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата. В случая тази уговорка на страните не противоречи на императивните законови норми за защита на потребителя, напротив. Същата е съответна на разпоредба на чл. 33, ал. 1 ЗПК, съгласно която при забава на плащания по договор за потребителски кредит се дължи само обезщетение в размер на законната лихва.

Своевременно релевираното с отговора на исковата молба възражение за изтекла спрямо процесните вземания погасителна давност също е неоснователно. Приложимата в случая обща петгодишна погасителна давност не е изтекла, доколкото между датата на предсрочната изискуемост по кредита (09.09.2021 г.) и датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (29.09.2021 г.) е изтекъл срок, по-кратък от пет години. Дори да се приеме, че спрямо процесните вземания не е настъпила предсрочна изискуемост, давностният срок за същите не е изтекъл, с оглед уговорения между страните падеж на първата погасителна вноска по кредита – 20.02.2018 г.

Предвид изложеното, предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК положителни установителни искове следва да бъдат уважени изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски има ищецът. За исковото производство същите възлизат на сумата от общо 456,35 лева за държавна такса, депозит за възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение. За заповедното производство на ищеца се дължат разноски в общ размер от 111,29 лева за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми

състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО между страните, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 99, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **че С. М. И.**, ЕГН: *****, с адрес гр. С., /адрес/, **дължи на /фирма/**, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., /адрес/, **сумата от 2941,11 лева**, представляваща дължима главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 22.01.2018 г., сключен между /фирма/ и ответника, **ведно със законната лихва** върху сумата, считано от 29.09.2021 г. до окончателното ☐ изплащане, **и сумата от 123,25 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от 21.07.2020 г. до 28.09.2021 г., за които на 20.12.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56199/2021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 47-ми състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **С. М. И.**, ЕГН: *****, с адрес гр. С., /адрес/, **да заплати на /фирма/**, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., /адрес/, **сумата от 456,35 лева**, представляваща сторени в хода на исковото производство разноски, **и сумата от 111,29 лева**, представляваща сторени в хода на заповедното производство разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____